

Zbog neodrživosti sadašnjeg modela javnih financija baziranog na principu «zaduživanja radi trošenja» samo je pitanje vremena kada će se i Hrvatska morati ponovo obratiti MMF-u i zatražiti pomoć u vidu *stand-by* aranžmana. Kako se u Hrvatskoj zbog «neraspoloženja» javnosti baziranog na stereotipnim predrasudama o ulozi i radu MMF-a takva ideja još uvijek službeno ne razmatra, ne postoji niti spoznaja da Hrvatska u sadašnjoj situaciji ne samo što nema alternative, već da je to njena jedina racionalna perspektiva i da će daljnje odlaganje samo zaoštriti kriterije za dobivanje te pomoći.

Zaključenjem tog *stand-by* aranžmana ekonomska povijest će se, nakon cijelog niza zemalja u centralnoj i istočnoj Evropi, početi ponavljati i u Hrvatskoj jer njena sadašnja kriza nema nikakvih specifičnosti koje bi ju razlikovale od ostalih država koje su, zbog istih ili vrlo sličnih problema, stekle kolokvijalni naziv «Argentina na Dunavu». Ekonomija Hrvatske se doduše bazira na trgovini, uvozu i domaćoj potrošnji sa upadljivim nedostatkom proizvodnje i potpuno sporednom ulogom izvoza, a osnovne poluge rasta i razvoja su još uvijek u rukama države. To, međutim, u svjetskim relacijama ne predstavlja nikakvu iznimku. Stoga nema razloga za pretpostavku da će ponavljanje ekonomske povijesti u Hrvatskoj biti iole drugačije.

Međutim, veliko kašnjenje kod ulaska u EU a sada još i novo u traženju pomoći od MMF-a naravno imaju svoju golemu cijenu:

- Hrvatska ne može računati na sredstva iz EU, koja su u slučajevima zajedničke pomoći EU/MMF do sada bila uvijek dvostruko veća od onih koja je odobrio sam MMF, kako to svjedoče slučajevi Letonije i Mađarske. Hrvatska se za pomoć može obratiti samo MMF a ostali «donatori» - ako ih bude – bit će mnogo suzdržaniji nego što bi to bila komisija EU.

- Zbog nužnog političkog konsenzusa bez kojeg se ne mogu provoditi neophodne reforme koje će svakako podrazumijevati i znatne restrikcije, problematika njenih budućih odnosa s MMF-om će imati mnogo više zajedničkog s onom koju sada imaju Ukrajina ili Srbija nego s onima Letonije ili Mađarske (obje članice EU).

- Također, treba računati sa sasvim drugačijim usklađivanjem fiskalne i monetarne politike od dosadašnjeg u uvjetima bitno smanjenog budžeta i s «vrlo izglednom»

NEMA IZLASKA IZ KRIZE BEZ MMF-A (SAŽETAK)

Autor Dragan Tomaševski
Srijeda, 14 Travanj 2010 08:05

deprecijacijom (ili čak devalvacijom) kune nakon čega će se njen tečaj morati određivati na drugačiji način.

Letonija i Irska i su države koje međunarodna financijska javnost često ističe kao primjer ostalima – posebno, naravno, Grčkoj s čijom se situacijom u Hrvatskoj danas vuku paralele koje su istovremeno i iritantne i smiješne.

Letonija i Irska su političkom zrelošću svog stanovništva i njihovom samodisciplinom u provođenju ekonomskih reformi velikim dijelom uspjele sanirati svoje domaće krize.

Za pretpostaviti je da će isto može učiniti i Hrvatska.